

STREPTOKOKOZA ŚWIŃ

Opis choroby

Choroba wywołwana przez bakterie *Streptococcus suis* o charakterystycznym łódkowatym kształcie w otocze odpornej na fagocytozę (wchłonięcie przez białe ciała krwi) i toksyny. Bakteria jest wrażliwa na szerokie spektrum środków przeciwdrobnoustrojowych i dezynfekujących, ale może przeżyć do 512 dni w migdałkach nosiciela oraz 25 dni przy 9°C w pyle. Bakteria infekuje świnie w trakcie porodu lub krótko po nim poprzez lochę lub drogą powietrzną na skutek kontaktu z innymi zwierzętami nosicielami w ciągu 5-25 dni. Do namnażania dochodzi w migdałkach, natomiast białe ciała krwi przenoszą ją do mózgu i stawów. Bakteria może w ciągu kilku godzin doprowadzić do posocznicy i śmierci zwierzęcia bądź zapalenia opon mózgowo-rdzeniowych, częstokroć również śmiertelnego. Skutkiem działania bakterii może być także artretyzm.

Objawy

Serotyp 1 powoduje chorobę prosiąt w wieku 10-14 dni. Chore zwierzęta tracą kondycję, ich skóra jest szorstka, gorączkują (40,6-41,1°C, 105-106°F) i mogą padać. W późniejszym stadium pojawia się bolesna opuchlizna i powiększenie stawów albo sztywność lub drżenia mięśniowe zakończone ataksją lub śmiercią. Skutek śmiertelny może pojawić się w przebiegu zapalenia wsierdza na skutek infekcji streptokokiem. Zazwyczaj choroba obejmuje do dwóch trzecich miotu.

Serotyp 2 powoduje chorobę prosiąt w wieku 3-12 tygodni lub więcej, a okres inkubacji trwa od 24 godzin do 2 tygodni. Wybuch infekcji zazwyczaj zapoczątkowuje śmierć świń w pozornie dobrej kondycji. U zwierząt może wystąpić gorączka 40,6-41,7°C, 105-107°F oraz zaczerwienienie skóry. Objawami ze strony układu nerwowego są brak koordynacji, drżenie, paraliż, sztywnienie i wygięcie kręgosłupa oraz tężcowe skurcze mięśni, pojawiające się w podanej wyżej kolejności. Śmierć następuje w ciągu ok. 4 godzin po pojawieniu się objawów klinicznych. U zwierząt cierpiących na zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych występuje szklane spojrzenie, zaczerwienienie skóry i niepewny chód. Czasami pojawia się również kręcz szyi. U młodszych zwierząt, a niekiedy loch i macior może pojawić się artretyzm. Innym skutkiem może być odoskrzelowe zapalenie płuc. Odsetek śmiertelności waha się w granicach 1-50% w dowolnej partii zwierząt, a w stadach opanowanych infekcją enzoptyczną wynosi ok. 0,5% przy zachorowalności na poziomie 1%.

Koszty choroby

- Wyższy koszt żywienia
- Śmiertelność
- Mniejszy przyrost wagi

Wektory

Streptococcus sui przenosi się między zwierzętami poprzez kontakt bezpośredni, kropelkowo, na przedmiotach i ewentualnie poprzez paszę. Bakteria może przetrwać w odchodach, pyle i padlinie zwłaszcza w chłodnej temperaturze i wilgoci. Okres przeżywalności bakterii w odchodach wynosi tydzień, w rozkładającej się padlinie prawie 2 tygodnie, a na muchach do 5 dni. Uważa się, że większość zakażeń u zwierząt następuje poprzez ranki i otarcia skóry.

• Środowisko

Do zakażenia pierwotnego dochodzi z chwilą umieszczenia świń w miejscu skażonym *Streptococcus Sui*. Bakteria rozprzestrzenia się między sektorami na skażonych butach, kołach pojazdów, poprzez szczury, myszy lub muchy.

• Materiały

Zakażone wyposażenie i sprzęt

- **Zwierzę**

Większość klinicznie zdrowych zwierząt jest nosicielami wielu serotypów *S. suis*. Świnie zarażają się przy narodzinach w kanale rodym zainfekowanej miaciory oraz poprzez pępowinę. Jak również od innych zwierząt poprzez rany albo na skutek stosowania brudnych narzędzi. Może również dochodzić do przenoszenia drogą oddechową wśród prosiąt w kojach porodowych albo na odchowni.

- **Woda pitna**

S. hyodysenteriae rozprzestrzenia się między zwierzętami poprzez paszę lub wodę pitną zanieczyszczoną odchodami zawierającymi bakterie.

- **Sposób hodowli**

Niewłaściwe mycie i dezynfekcja pomieszczeń dla zwierząt.

→ GŁÓWNY WEKTOR: Zainfekowane zwierzęta

Zapobieganie

- Higiena: mycie i dezynfekcja budynków oraz ich suszenie przed wprowadzeniem zwierząt
- Kontrola gryzoni i owadów
- Utrzymanie przegród w stanie suchym, a zwłaszcza części podłoża, na które wypróżniają się prosięta.
- Zasada „całe pomieszczenie pełne, całe pomieszczenie puste”

Czynności kontrolne

- Chorym zwierzętom należy podawać substancje przeciwdrobnoustrojowe w zastrzykach przez 3-5 dni. Podawanie leków odbywa się pod nadzorem weterynarza.
- Najczęściej wybierana jest penicylina, ale można też stosować amoksycylinę, ampicylinę, cefalosporyny, trimetoprim z sulfonamidem oraz inne tego typu środki z wykluczeniem aminoglikozydów i tetracyklin.
- Chore zwierzęta należy przenieść do oddzielnego kojca, podawać wodę i paszę, jeżeli trzeba to ręcznie.
- Zwierzęta sparaliżowane należy nawodnić przez doodbytnicze podanie soli fizjologicznej. Zwierzęta z zaawansowanymi objawami posocznicy, zapalenia opon mózgowo-rdzeniowych i artretyzmu rzadko reagują na leczenie i należy poddać je ocenie po 3 dniach od włączenia terapii.
- Zwierzęta sparaliżowane należy poddać humanitarnemu ubojowi.
- Świnie przebywające w tym samym kojcu, co zwierzęta chore, należy leczyć za pomocą środków w paszy i wodzie.

Zalecane procedury

Każdy wektor zakażenia wymaga wdrożenia protokołu higieny. Zalecamy zapoznanie się z następującymi Protokołami Celowymi:

HIGIENA
POMIESZCZEŃ

HIGIENA
OSOBISTA

TRANSPORT